

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 8

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavägen 99 den 7 Okt. 1937.

10

Min älskade!

Nu får jag också tacka för att du sände
de tyska breven till mig och inte till Grell. Men
tänk, att jag måste sända det kortaste av dem
till henne, ty det var omöjligt att tyda. Sedan
ringde hon och berättade, att det gällde Skriften
på juldagen, var man kunde erhålla berättelsen
på tyska, då både Langens och Gottschau(?) inte
kunde ge honom upplysning. Nu lär emellertid
Nils veta det, och vi gjorde upp, att Grell på
ett ditt visitkort skulle svara vederbörligt.

Det andra brevet följer här i min enkla
översättning. Tänk, att du hade skrivit kon-
ceptet själv! Var din fröken sjuk? Men så
förtjusande det var!

Jag har setat och glatt mig åt de vackra
porträtten av dig i Bonniers festskrift: både det
ungdomliga i hatt och kejsa och det senaste,
där du sitter så förnäm, grande dame.

Och apropå det, så kom jag att tänka
på Geora Lundquist. Doktor Thoman, som
visst är teaterbiten, hade just i går talat om
honne som han nyligen hade sett på teatern.
Hon hade gjort ett misstag, ansåg han. Hon

skulle ^{vara} spela en äldre dam, och hon spelade
gammal, i stället för att vara gammal,
såsom hon ju i verkligheten är.

Nåja, dr Ploman sade om mig det samma
som Gethelius. Höjdet syns nu inte längre någon
röd blod, utan det mer var grått, det hade övergått
till ärrbildning där. Lyckligtvis var han nöjd
med det friska ögat, men rådde till försiktighet.
Medan jag talar om läkare, skall jag vil
också berätta om dr Grahm, som var så nöjd
med mitt hjärta. Men då jag föreslog, att jag
skulle få sluta med coramin och ouabaine,
blev det tvärt nej. I så fall skulle jag svara
om vad han hade byggt upp, och om han
tillåte denna befrielse, skulle han begå det
största fel, som ~~hade~~ kunde göra.

Min älskade, vad jag tänker på dig, som
får kämpa ensam med frösthed och hjärt-
klagning! Och inte har du den hjälp, som
jag har och som du så väl behövde! Och inte
vet jag om den svenska ouabaine, som du skulle
ta, är lika bra som min franska. Jag tar av den
4 droppar två gånger om dagen med mjölk till
tisdag och söndag. Av coramin 20 droppar 3 ggr om dagen
vaxidag. Jag har tvivlat på coraminens kraft,
men har nu erfarenhet där, ty när jag kom hem från
Teatern dödströt, gav Syden mig coramin, och det hjälpte ifrån sk

Nu är jag så nyfiken att få veta
 hur det går med äpplena. Själva
 får jag, åtminstone för närvarande,
 inte förtära så frukt men det skall väl
 bli bättre tider. Graham har ordinerat
 en mag-medicin, som är, minst sagt,
 avskyvärd. Men kanske du gör nytta
 efteråt: "läker stembinnan".

Jag skickas tillbaka den ena från
 med många tacksågelsor för de vackra
 orden och tankarna. Nog kan jag få ge
 en liten jagspörs-present? Har inte varit
 på Mea än och begagnat det presentkort,
 som systern utverkade för honom.

Apropå, har du tagit ut vinsten på Mea-
 aktien? 4 kr. var det för 1936, 5 kr. i år.

Förlåt, att jag skrivit så långt! Jag
 vill så gärna höra om ditt hjärta. Sally
 ligger sjuk och läter städskan telefona
 och fråga hur jag mår och särskilt doktor
 Lof. Hon får vara mycket lite nu.

Måsse frk. Lundgren vara hos igen!
 Det önskar jag både för du och hennes skull.

Alltid Din
 Dorothy

Syster Ruth har bett om
 sin vordamans hitom.

Älskade, lova mig att ta coramin, åtminstone det, som man får utan recept! Minns du, att redan doktors Ekth i H. hamn ordinerade det för dig? Låt frk. Lundgren

ställa fram ett litet ^{spets}glas bredvid ditt kaffert till måltiderna och med så många droppar coramin i vattnen uti, som det står på Graham's recept! Eljest glömmes det, om det inte står framme. Jag skulle inte be dig om det, om jag inte sjäfs märkte, att det var verksamt den kvällen, då jag var så förbi.

I går började jag att låta Lyttor läsa högt en stund ur den nya skolromanen, du vet, av Oskar Swensson, ^{han,} som gjorde sådan lycka i fjol. Det blir litet caféformigt att bara sitta och lyssna efter Radion.

Det var lustigt, att du skrev "Musse". En kvinnlig journalist skrev i ett reportage: "Den som har setts honom, säger aldrig mera "Musse".

Jag har gjort små anteckningar angående den franska övers. av Gösta Berling. T. ex. i "Jubelsten" läser man om le vaste bol de cristal och les flammes bleues du punch.

Punch betyder verkligen något slags byglä, men det finns en grövre sort: brûlot, som görs av brännvin och socker. Men den drycken ansågs väl för farlig.

O, forna tiders vykort!
Granna som cirkushästar
sprängden I fram när sek-
let var ungt!

//
Amors